יו) [ער מום גיפין פנו. 7 י ט וכתיבן, ב) [ב"מ קט.], ג) שם ס., ד) [שם], ה) [גי' רב אלפם

ו) [תוספתא פ״א], ז) [מפי

רש"י סד"ה ומודה רב הוגא

נראה דלא גרים לכל זה וכ"כ נרחה דנח גריס נכנ זה וכ"כ תוס' ג"כ להדיא בסמוך ד"ה קנאת סופריס], ה) במ"א: כרמים, ט) [ל"ל המשנה],

תורה אור השלם

1 וְהָיָה בְּהָנִיחַ יִיְ אֱלֹהֶיךְ

לְּךְ מִבְּל אֹיְבִיךְּ מִפְּכִיב בָּאָרֶץ אֲשָׁר יִיְּ אֱלֹהִיךְּ נַתְּן אָת זַבֶּר עַמְלַק מִתְּחָה הַשְׁמִים לֹא תִשְׁכָּק הַשְׁמִים לֹא תִשְׁכָּח:

2 אַרוּר עשַׂה מְלֶאכֶת יִיָּ

הגהות הב"ח

(A) גם' זַכר קרינן א״ל לדידי זָכר אַקריון: (ב) שם מפני שמרגילן לבוא אללו:

. . דברים כה יט

בוג א מיי פ"ב מהל' מ"מ א תייי פייב מהכי חיים הלי ג סמג שם טוש"ע ד סיי רמה סעיף יז: ב ג מייי פייי מהלי שכירות הלי ז ועיי

בהשגות ובמ"מ סמג עשין

פח טוש"ע ח"מ סי שו פח טוש"ע ח"מ סי שו סעיף ח: מה ד מיי פי"ח מהלי מכירה הלנה ד סמה לאוין קע טוש"ע ח"מ סי" :כח סעיף יח

מו הוזחט מיי פ״ו קנו סעיף ה וע"ש בהג"ה: בז י ב מיי שם הלי יב ופ"ב מהלי מ"ח הלי ז ופייב מטכי תייע טכי ד סמג שם וסי' יב טוש"ע שם סעיף ג וטוש"ע י"ד סי' רמה סעיף כב:

רבינו גרשום מאי טעמא עבדת הכי דמשיירת נשים: האי בר מבואה לו) מההוא מבוי (בני אדם) ולא היה רגיל . דינא הוא כו'. מרחיקין מצודת הדג מן הדג שאם . היה רגיל אחד לפרוש מצודתו בְּשֶׁכֶרשתיקןבמים ובא חבירו ורצה לעשות מצודתו כמו כן מרחיקין אותה מן מצודת חבירו כמלוא ריצה הדג דמצי למימר ליה קא פסקת חיותאי ותסייע לרב הונא. מהא לא תסייע ליה דשאני דגים דיהבי סיירא דמשום הכי מרחיקין מפני כי מסיר י. לו דבר שבא כבר למצודתו במאכל שמשים במצודתו לפי שכשמעיינין ורואין מאכל במקום אחר בורחין ממצודתו של זה והולכין . לשם וגזלו בידים דבר לשם וגזלו בידים דבר שכבר [בא] במצודתו אבל ברחוק פרסה אינו יכול להביט המאכל. אבל גבי ריחים דליכא למימר הכי דבר הבא לידי הסיר ממני דבר הבא לידי הטיר ממני שעדיין לא בא לידו כלום מודה דמצי לאוקמינהו במבוי: לימא דאמר כר' יהודה ולא כרבנן. מפני שמרגיל התינוקות לבוא . אצלו ומצי למימר ליה שאר אצלו ומצי למימר ליה שאר בעלי ומצי למימר ליה שאר בעלי חנויות קא פסקת לחיותי: שיוסקי. שקדים: מרחץ כדי לרחוץ: אתה נמרחץ כדי לרחוץ: אתה עושה בתוך שלי. וקשיא עושה בתוך שלי. וקשיא מבוי זה את זה שלא לדב הונא: כרפין בני להושיב ביניהן לא חייט. לכומר אומניי של מברי של מב כלומר אומנין של מבוי אחר אינן רשאין להושיב כמבוי זה שלא לדעת במברי זה שלא לדעת כולן ולשכינו שבמברי שלו אינו כומהו שלא יוקק מן אומנותו משום דאמר ליה אתה עושה בתוך שלך ואני בתוך שלי: רשב"צ אומר אך לשכינו כוסהו. ורב הונא ס"ל כרשב"ג: בר מתא אבר מתא אחרית מצי מעכב מתא אחריתי מצי מעכב שאם היה אומן א' בעיר יבא אומז אחר מעיר אחרת כאותו ורצה לקבוע באותה כאותו ורצה לקבוע באותה מדינה יכול לעכב על ידו ולומר קא פסקת לחיותא ואי שייך אכרגא להתם
ואי שייך אכרגא להתם
שפורעין מס גולגלותם
לאדון אחד דמי כמאן
דהוה תרוייהו מאותה העיר
ולא מצי מעכב ליה:
דנפשיה, כלומר לשכינו לא מצי מעכב ורב הונא

סופר מתא. לא כמו שפירש בקונטרס כותב ספר תורה בטעות דאין זה פסידא דלא הדר דיכולין להגיהו אלא כדפרישית

לעיל כותב שטרות: **וכוקרי** דרדקי. פי' בקונטרס בהמקבל (צ"מ דף קט. ושם) דהוי פסידת דלא הדרא משום דשבשתא כיון דעל על וקשה לר"י דהא רבא גופיה אית ליה לעיל דשבשתה ממילה נפקה והומר ר"י דהוה פסידא דלא הדר דאותה

> שתלא. ול״ת מלי פסידל ליכל יפסיד ישלם וי"ל דאינו 76 מפסיד אלא שפושע שאין הנטיעות גדילות כמו שהיו ראויות ליגדלב: מרחיקין מצורת הדג כו'. אע"ג דר"ת מפרש דבדבר

שעה שמלמד להם טעות הם מתבטלים א

ואותה שעה אין יכולין להחזיר לעולם:

של הפקר אפי׳ רשע לא מיקרי כדתנן ופאה פ"ד מ"ג) גבי פאה פירס טליתו עליה מעבירין אותו ממנה וכן תנן בפ"ק דב"מ (דף י.) ראה את המליאה ונפל עליה ובא אחר והחזיק בה זה שהחזיק בה זכה ולא מיקרי רשע אלא בעני המהפך בחררה ובא אחר ונטלה משום שאם לא ישתכר במקום זה ימנא להשתכר במקום אחר ג והך דשמעתא לא קשיא דאע"ג דהוי דבר של הפקר מ"מ בכמה מקומות ימלא שיוכל לפרום מלודתו ועוד דהכח אומנותו בכך דוהא דאמרינן בפרק חזקת הבתים (לקמן דף נד:) נכסי כנענים הרי הן כמדבר כל המחזיק בהן זכה בהן מאי טעמא כנעני מכי מטא זוזי לידיה איסתלק ליה וישראל לא קני עד דמטי שטרא לידיה ופי׳ רשב״ם התם דישראל המחזיק רשע מיהא מיקרי ולפי' ר"ת אפי' רשע לא הוי כיון שלא ימנא במקום אחר וקשה לרשב"א מהא דאמר באיזהו נשך (ב"מ דף עג:) רב מרי בר רחל משכן ליה ההוא נכרי ביתא אזל רבא וזבניה נטר תריסר ירחי שתא שקל אגר ביתא אמטייה לרבא א"ל האי דלא מטאי לה למר אגר ביתא עד השתא דאמר מר סמס משכנתא שתא ולא מצי נכרי לסלוקי והשתא כיון שקדמה חוקת רב מרי לחוקת רבה א"כ זכה בה רב מרי דנכסי הכנעני הרי הן כמדבר ואי מקרי רשע אתי שפיר דלא היה רוצה לזכות בה אבל לפירוש ר"ת דאפילו רשע לא מיהרי אמאי לא זכה בה רב מרי כיון דהיתר גמור הוא ושמא לפנים משורת הדין עבד ולריב"א נראה דחזקת רב מרי לא היתה אלא בתורת משכון ורבא קנה ממנו בשטר וזכה בה ואחר כך נתן מעות נוע"ע חוספות קדושין נט. ד"ה עני המהפך וכו' ותוס'

מאי מעמא עבדת הכי אמר ליה דכתיב יתמחה את זכר עמלק אמר ליה והא אנן יובר קרינן א"ל אנא זכר אקריון אזל שייליה (6) לרביה אמר ליה היאך אקריתן אמר ליה זכר שקל ספסירא למיקטליה אמר ליה אמאי א"ל #דכתיב ארור עושה מלאכת ה' רמיה א"ל "שבקיה לההוא גברא דליקום בארור א"ל כתיב יוארור מונע חרבו מדם איכא דאמרי קטליה ואיכא דאמרי לא קטליה יואמר רבא מקרי ינוקא שתלא מבחא ואומנא וסופר מתא כולן כמותרין ועומדין נינהו יכללא דמילתא כל פסידא דלא הדר מותרה ועומד הוא אמר רב הונא האי בר מבואה דאוקי ריחיא ואתא בר מבואה חבריה וקמוקי גביה דינא הוא דמעכב עילויה דא"ל קא פסקת ליה לחיותי לימא מסייע ליה מרחיקים מצודת הדג מן הדג כמלא ריצת הדג וכמה אמר רבה בר רב הונא עד פרסה שאני דגים דיהבי סייארא א"ל רבינא לרבא לימא רב הונא דאמר כרבי יהודה ידתנן רבי יהודה אומר לא יחלק חנוני קליות ואגוזין לתינוקות מפני שמרגילן (פ אצלו וחכמים דמתירין אפי׳ תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יהודה התם אלא דאמר ליה יאנא קמפלגינא אמגוזי את פלוג שיוסקי אבל הכא אפילו רבגן מודו דא"ל קא פסקת ליה לחיותי מיתיבי עושה אדם חנות בצד חנותו של חבירו ומרחץ בצד מרחצו של חבירו ואינו יכול למחות בידו מפני שיכול לומר לו אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי תנאי היא דתניא "כופין בני מבואות זה את זה שלא להושיב ביניהן לא חיים ולא בורסקי ולא מלמד תינוקות ולא אחד סמבני בעלי אומניות סיולשכנו אינו כופיהו רשב"ג אומר אף לשכנו כופיהו אמר רב הונא בריה דרב יהושע יפשימא לי בר מתא אבר מתא אחריתי מצי מעכב יואי שייך בכרגא דהכא לא מצי מעכב בר מבואה אבר מבואה דנפשיה לא מצי מעכב "בעי רב הונא בריה דרב יהושע בר מבואה אבר מבואה אחרינא מאי תיקו אמר רב יוסף 'ומודי רב הוגא במקרי דרדקי דלא מצי מעכב דאמר מר "כ(עזרא

מאי טעמא עבדת הכי. שלא הרגת את הנקיבות: את זכר עמלק: ארור מונע הרבו. סיפיה דהאי קרא הוא: שחלא. נוטע כרמום למחלה: אומנא. מקיז דם: סופר מסא. לבלר: כמוסרין ועומדין דמו. שלא יקלקלו ואם קלקלו מסלק להו בלא אתרייתא אע"פ

שלח התרו בו קודם לכן: פסידה דלא הדר. כגון אלו שמשנתנבלה הבהמה או הרג המקיז והסופר כתב ספר תורה בטעות: דחוקי ריחית. לטחון ולשכור: מרחיקין מלודת הדג מן הדג. לייד שנתן עיניו בדג עד שהכיר חורו מרחיקין שאר ניידין מלודתם משם אלמא אע"ג דלא זכה ביה ולא מטא לידיה מרחיקין משם דא"ל קא פסקת לחיותי: שאני דגים דיהבי סיירא. נותנין עין בהבטס להיות (ט נוהגים לרוך למקום שראו שם מזונות הילכך כיון שהכיר זה חורו ונתן מזונות בתוך מלא רילתו בטוח הוא שילכדנו דה"ל כמאן דמטא לידיה ונמצא חבירו מזיקו אבל הכא מי שבא אנלי יבא ומי שבא אנלר יבה: שמרגילם. לבה הצלו כשהבותיהם שולחין אותן אל החנויות לקנות מן החנוונים: שיוסקי. שקדים: אבל הכת. שוה העמיד תחילה והרגיל להשתכר בכך וזה בא לירד אללו לאומנותו אומר לו פסקת לחיותאי: שלא להושיב ביניהן חייט ובורסקי. ממקום אחר להשכיר לו בית במבוי (ד) וים כאן בני אותה אומנות: ולשכינו. הדר במבוי כמוהו: אינו כופהו. מלירד לאותו אומנות: רשב"ג אומר כו'. ורב הונא הוא דאמר כרשב"ג: מלי לערב. מלעשות כאן אומנותם ולהביא כאן למכור ואפילו לרבנן דאמרי לשכינו אינו כופהו: ואי שייד בכרגא דהכת. שנותן מס גולגלתו למושל העיר הזאת כבר מתא (ה) לא מצי בר מתא לעכב עליו כל העיר ופשיטא לי דבר מבוי אבר מבוי דנפשיה לא מלי מעכב את המבוי מלירד לאומנותו כרבנן ולא כרב הונא מיהו איבעיא לי בר מבוחה חבר מבוחה חחרינה מאי מי מצי מעכב (ו) בו המבוי הזה או לא מי הוי שכינו ואינו כופיהו או דילמא שכינו דאמור רבנן בבר מבואה דההוא מבוי קאמרי אבל בר מבואה אחרינא לאו שכינו הוא: ומודה רב הונת. דחמר לעיל בר

מבואה דאוקי ריחייא כו' דאית ליה

כרשב"ג מודי הוא במקרי דרדקי

דלא מצי מעכב לבר מבואה מללמד

גם הוא התינוקות שמתוך כך יזהרו

באומנותן שייראו זה מזה דאמר

מר קנאת סופרים תרבה חכמה:

ינטר שתיהים לבוא מנטר (ג) רש"י ד"ה שלני דגים וכו' להיות רגילין לכון וכו' ונתן מצודה ומזונות וכו' וה"ל כמלן: (ד) ד"ה שלל וכו' מלל וכו' ב"ה שלל וכו' כמקן: (ד) ד"ה שנמ וכרי במבוי זה ויש כאן: (ד) ר"ה וא שייך וכו' ככר מתא הוא ולא וכו' לא מצי מעכב מלירד כצ"ל ומיבות את המבוי מנירד כנ"ל וחיצות חת המבוי נמחק: (ו) בא"ד מעכב עליה כן המבוי הזה או לא: (ו) תום' ד"ה כופין וכו' מוקמינן ליה לעיל בתינוקות:

מוסף רש"י

מקרי ינוקא. פסידה דלה סדר הוא דשבשתא כיוו דעל טל יאול ישנטתנו כיון יענ על (ב"ח קמי). אומנא. מוהל תינוקות (שם). וסופר מתא. המספר את אנשי העיר **כתקפורת** (שם צז. ושם: ספר

מוסף תוספות

א. [מ]לימוד של אמת. מוס' צ"מ שס. ב. [נ]אינו משלם הפסד הריוח שהיה לו אם גדלו והצליחו. נמוק"י. ג. [דמיירי]שרוצה העני להרויח בשכירות או כשרוצה לקנות דבר אחד יחבירו מקדים וקונה וכו׳ החררה דהפקר ליכא איסור . שאם לא זכה בזאת לא ימצא שאם לאוכורבואורלא כנצא אחרת. תוספות קידושין נע. ד. [ו]יורד לאומנתו. שס. ה. שהוא בן עירו. תוס׳ רי"ל. 1. כיון שהוא בן עירו ודינו כבר מבואה דנפשיה. שם, ז. [ד]יכול לומר לו אל תעשה במבואה דידי עבוד תעשה במבואה דידך. עבה במבואה דידך. עס. ח. אי קשיא, השתא אבר מתא . אחריתי אי שייך בכרגא לא מצי מעכב וכו׳. אבר מבואה אחריני דהוא בר מעכב. שם.

ומולה קנאת ב"מ עג: סוף ד"ה נערן: תנאר היא דתניא בו'. חימה לרשב"א דאמאי לא מייתי ש (הברייתא) דלעיל דממה נפשך רבי יהודה דאמר לא יחלק חנוני קליות ואגוזים לחינוקות פליג אהך ברייתא ושמא ניחא לאתויי תנאי דפליגי בהדיא בהכי: **ברפין בגי** מבוי זה את זה בו' ולא מדמד תינוקות. נראה לר"י דבמלמד חינוקות נכרים איירי ולא יתכן אי גרס לעיל אחד מבני מבוי דהא מוקמינן ליה ⁽¹⁾ בחינוקות נכרים ומעכבין עליו בני מבוי והכא קאמר דלשכינו אינו כופהו ואפילו רשב"ג לא פליג אלא משום דפסיק לחיותיה אבל משום קול חינוקות לא חייש ומיהו לפי מה שפירשמי [לעיל] דגרסינן אחד מבני חלר אתי שפיר ולר' שמשון בן אברהם נראה דהכא בתינוקות ישראל ואפילו אחר תקנת יהושע בן גמלא ושאני הכא דכבר יש שם מלמד תינוקות אחר ובסמוך דקאמר דמודה רב הונא במקרי דרדקי דלא מצי

תיקן להן לישראל שיהו מושיבין סופר בצד

סופר וניחוש דילמא אתי לאיתרשולי א"ל)

מעכב ואף על גב דאיהו סבר כרבן שמעון בן גמליאל לריך לומר דרבן שמעון בן גמליאל לא פליג אמלמד חינוקות אלא אשארא: **פשימא** לי דבר מתא אבר מתא [אחריתי מצי] מעכב. רד הונא נריה לרג יהושע כרנגן ס"ל ומינעי ליה בר מבואה אבר מבואה דעלמאה אי מלי מעכב אי הוי בכלל שכינוראי לאו בפיכרש הקונטרס וכוומיה קיימא לן לגבי רב הונא דבתרא הוא: ראר שייך בברגא דהבא לא מצי מעבב. הפירוש בני העיר אבל בני מבוי מני מעכבי שלא יכנס במבואס: הנאת

אמרי׳ הואיל דממתא חדא תרוייהו אע״ג דלא שייך כרגייהו בחדא לא מצי מעכב ליה. או דלמא כיון דלמבוי דידיה הוא מצי מעכב דלא ליקבע במבוי דידיה תיקו: